

БОРБА®

КОМУНИСТИ - РУШИТЕЛИ
Катедралният Храмъ Св. Недѣля, априль 1925
Това е ЦѢЛА БЪЛГАРИЯ днесъ

BORBA®

PUBLISHED BY THE BULGARIAN NATIONAL FRONT, INC.

JUNE 1990

ЖЕРТВИ

ЧУДОВИЩНИТЕ ПРЕСТЪПЛЕНИЯ НА КОМУНИСТИЧЕСКАТА ВЛАСТЪ СЕ РАЗКРИВАТЪ ЕДНО СЛЕДЪ ДРУГО ПРЕДЪ ОЧИТЕ НА ЦЕЛИЯ СВЯТЪ. ТОВА, ВЪ КОЕТО НИЕ ОТЪ ГОДИНИ ОБВИНЯВАМЕ КОМУНИСТИТЕ СТАВА ДОСТОЯНИЕ НА ВСИЧКИ.

ИЗРОВЕНИТЕ ЧЕРЕПИ НА 40 МЪЧЕНИЦИ ВЪ МЕСТНОСТЪТА "ЛОНСА" - БАНСКО, ФАКТИТЕ ЗА ЛАГЕРИТЕ НА СМЪРТЪТА ВЪ ЛОВЕЧЪ, КУЦИЯНЪ, БЕЛЕНЕ, БОБОВЪ-ДОЛЪ - СА САМО ЕДНА МАЛКА ЧАСТЪ ОТЪ НЕВИЖДЕНИЯ ТЕРОРЪ ВЪ БЪЛГАРИЯ ОТЪ 1944 ГОДИНА НАСАМЪ.

ТЕЗИ, КОИТО ВСЕ ОЩЕ ПОДДЪРЖАТЪ ПАРТИЯТА НА УБИЙЦИ И САДИСТИ, СЛЕДЪ КАТО ЗНАЯТЪ ЗА ТЯХНИТЕ ПРЕСТЪПЛЕНИЯ - СТАВАТЪ ТЯХНИ СЪУЧАСТНИЦИ!

СПИСЪКЪ НА УБИТИТЕ - ПРОДЪЛЖЕНИЕ:

- Димитъръ Чуковъ, 45-год.; търговски флотъ. Изчезналь 1945 год.
- Кирчо Бойчевъ, род. 1904 г., отъ гр. Ломъ. Изчезналь.
- Владко Златаревъ, род. 1904 г., отъ гр. Ломъ; изчезналь.
- Францъ Шерингеръ, род. 1920 г., отъ гр. Ломъ. Изчезналь.
- Георги Алексиевъ, роденъ 1906 г., полиц. н-къ гр. Ломъ. Изчезналь.
- Костадинъ Тодоровъ, роденъ 1909 г. въ село Роза, Ямболско, полиц. служителъ. Убитъ на 10 окт. 1944 година отъ "Коста", магазинеръ въ милицията, около с. Недѣлско, Ямболско.
- Кириль Планинички, народенъ представителъ отъ гр. Радомиръ, софийски адвокатъ, националь-либераль. Убитъ извънь Радомиръ съ около 40 други жертви.
- Цвѣтко Магеровъ (наричанъ Цеце), роденъ въ София, служащъ въ Дирекцията на полицията. Убитъ въ София (градинката на черквата Св. Никола).
- Бориславъ Згуревъ, родомъ отъ градъ Кърджали; служащъ въ Дир. на полицията, 24-годишенъ. Убитъ непосредствено следъ 9 септ. 1944 г.
- Кочо Байкушевъ, 45-год.; н-къ на полицията въ Дупница. Убитъ 1944 год.
- Ангелъ Байкушевъ, 50-год.; акцизень приставъ, Бѣлене.
- Стоянь Гоговъ, 25-год.; полицейски чиновникъ, Трънь. Убитъ.
- Попъ Страшимиръ, 36-год.; священникъ, село Лѣва Рѣка, Трънско. Убитъ.
- Кириль Бранимировъ, 50-годишенъ; търговецъ въ Трънь. Убитъ.
- Александъръ Поповъ, 52-год.; книжаръ отъ Трънь. Убитъ.
- Стефанъ Драгулевъ, 54-год.; н-къ на полицията въ Трънь. Убитъ.
- Марковъ, 54-годишенъ; кметъ на Трънь. Убитъ.
- Иванъ, 20-годишенъ ученикъ отъ Трънь. Убитъ.
- Попъ Бѣли, 54-годишенъ старшия въ Трънь. Убитъ.
- Стефанъ - 36-годишенъ; ветеринаренъ лѣкаръ въ Трънь. Убитъ.
- Славчо Рангеловъ, 20-год.; ученикъ въ Трънь. Убитъ.
- Стоянка, 23-год.; учителка въ село Костуринци, Трънско. Убита.
- Гога Точининъ - горски пазачъ въ Трънь. Убитъ.

Никога не ще забравимъ!

ИЗДАНИЕ НА ЦЕНТРАЛНИЯ УПРАВИТЕЛЕНЪ СЪВЕТЪ НА

БЪЛГАРСКИЯ НАЦИОНАЛЕНЪ ФРОНТЪ, Инк.

Published by the Central Executive Board of the Bulgarian National Front, Inc.

P.O. Box 46250, Chicago, Ill. 60646

Д-ръ Иванъ Дочевъ - Основателъ
 † Д-ръ Георги Палриновъ - Редакторъ

Редактира Комитетъ

Година 39, брой 2

Книжка сто и пета

Юниѳ 1990

О, НЕРАЗУМНИ . . . ДЕМАГОГЕ !

ДЕМАГОГИЯ (грц.) - Измамване съ лъжливи обещания, чрезъ изопачаване на факти и лицемѳрие. Жертва на Д. въ експлоататорскитѳ общества ставатъ политически изостаналитѳ хора. Посрѳдствомъ демагогски обещания съвременнитѳ буржоазни партии се стремятъ да спечелятъ довѳрието на трудящитѳ се. Много отъ тѳзи партии дори се представятъ за социалистически. Д. е широко използвана отъ фашиститѳ.

"Кратка Българска Енциклопедия". БАН, София, 1964.

КОЙ Е ДЕМАГОГЪ?

* * *

ВЪ ГОРНИЯ ЦИТАТЪ "енциклопедистътъ" се мъчи безсрамно, едновременно и плахо и съ усърдие, да "пере мозъци" по комунистически. Мъгливи формулировки като "политически изостаналитѳ хора", хвърлянето на камъни въ "фашистки" дворове - издаватъ явно боязънъ. Желѳзото, което той лови е жежко - пази се да не го прижури; самиятъ той прозира демагогията въ "ДЕМАГОГИЯТА". Тази дума, отъ елински произходъ, означава - "народоизмамничество" !

Та, за кого въ България днесъ не е тайна, че отъ 45 години не другъ, а българскиятъ народъ е безсрамно лъганъ, коварно маменъ и до кости ограбванъ? Догматичното твърдение, че такива злодеяния сѳ привилегия на "фашисти", предизвиква само иронично-презрителна усмивка. Фашиститѳ, споредъ това тълкуване, извършиха всички тия - извинете не-писменото слово - золумлуци презъ изтеклия почти половин вѳкъ следъ "освобождението" на 9 септември 1944 година?!

ИЛИ - ТВЪРДИ ЛИ НѳКОЙ, ЧЕ ОТЪ 9 СЕПТЕМВРИ 1944 ГОДИНА НАСАМЪ БЪЛГАРСКИЯТЪ НАРОДЪ НЕ Е БИЛЪ ЛЪГАНЪ И МАМЕНЪ? ЧЕ ДНЕСЪ НЕ Е ДОКАРАНЪ ДО НРАВСТВЕНА КРИЗА И ПРОСЕШКА ТОЯГА?

Кой отъ по-старитѳ между насъ не си спомня принудата да слушаме до втръсване текстове на телеграми, възвания, обещания, повици и какви ли не други гръмогласни "агит-пропни" произведения на Димитровци, Коларовци, Юговци, Търпешевци, Цола-Драгойчевци и С-ие? Всички тѳ обещаваха земенъ рай - рай за трудящитѳ се! И на сънъ все още пицятъ ушитѳ ни отъ тѳзи гласове; безсмислено е да отегчаваме по-младитѳ съ цитати отъ онази ера - току-що изтеклото време по нищо не се различава отъ миналото - само кречаталата сѳ замѳнени - завчера Живковъ, вчера Младеновъ, днесъ Лиловъ - утре . . .

Въ крайна смѳтка, всички, къмъ които провидението бѳ по-благосклонно - изживѳхме, преживѳхме, надживѳхме тѳзи душевни изтезания: измама и

лъжливи обещания от самото жестоко, престъпно начало, та до края на бруталната, безмилостна, лицемърна, демагогска диктатура - действителност за цял един народ!

* * *

И ТАКА: ФАШИСТИ ЛЪГАХА И МАМИХА БЪЛГАРИНА ПРЕЗЪ ПОСЛЕДНИТЪ 45 ГОДИНИ! Тъ бѣха на власт! Нека вѣрваме на цитираната дефиниция.

- А фирмата имъ?

- Б К П! - БЪЛГАРСКАТА КОМУНИСТИЧЕСКА ПАРТИЯ!

Б К П - фашисти?! - комунистите!

ПАРАДОКСЪ?! Само привидно! Истината е: КОМУНИСТИТЪ СЪ ДЕМАГОЗИТЪ!

Очакваме настоятелно БАН да корегира цитираната дефиниция.

* * *

И ЩЕ Я КОРЕГИРА.

Но - не настоящата, така наречена "Българска Академия на Наукитѣ" ще го стори, а това светилище за наука и истина, въ което ще се превърне тя, следъ като се прочисти отъ псевдо-научни работници, и ръководното ѣ тѣло изпъкне като клетка, изпълнена съ отговорност само предъ собствената се съвестъ и съ всеотдайностъ както къмъ истина и наука, така и къмъ българската всенародна общностъ. БЕЗЪ КОМУНИСТИ!

Да сме на ясно - не само Академията на наукитѣ - цялата българска държавна сграда ще бѣде прочистена отъ комунисти! На чистъ български езикъ заявено: за измамници и лъжци нѣма вече мѣсто въ ръководнитѣ мѣста на държавата на българския народъ! Мародьоритѣ ще бѣдат изхвърлени и заменени съ служители на народа.

Вкостенели комунисти не могат повече да носятъ отговорни служби! За виновницитѣ, за причинителитѣ на катастрофалното положение въ което се намира нашата Родина, нѣма вече мѣсто на държавната трапеза. Тѣмъ е предоставено да намерятъ сега поприще въ свободното пазарно стопанство, освободено отъ марксистки доктрини и комунистическа опека. Тамъ, като трудолюбиви, сътворявящи материални блага членове на обществото, нека докажатъ, на собствени разноски, съ предприемачески рискъ, че сѣ отъ полза за народната общностъ. Прощавайте за израза - "муфтата" свърши. Да запретнатъ "другаритѣ" ръкави и почувствуватъ що е потъ и отговорностъ. Не издържаха тѣ "съ успѣхъ" изпита на държавната трапеза. "По хатъръ" минаваха тѣ, привилегировани, 45 години, отъ година на година - надменно, нахално, и арогантно - некадърници, натоварени съ комплекси за малоценностъ. На полето на пазарното стопанство - свободно, въ лично съревнование, имъ се дава възможностъ да се явятъ на "поправителенъ изпитъ". На успѣхъ!

* * *

"КОМУНИСТЪ" - този епитетъ днесъ не е комплиментъ; никѣде по свѣта - даже и въ Никарагуа. Вече се срамуватъ да го носятъ и тѣзи, които до скоро се биеха гордо въ гърди - съ Хонекеръ начело. Останалитѣ още "другари" въ Германия, Италия, последвани отъ други, изхвърлиха това название отъ фирмитѣ си.

Ето, че и у насъ, комунистите "направиха голѣмъ завой" - цяли 360 градуса! И - попѣтѣомъ хвърлиха старото рухо "БКП" и навлѣкоха ново - "социалистическо". Но - преоблякъль се нашъ Илия, огледалъ се - пакъ въ тия! - Мина ви времето, "другари"! Перчатъ се още комунистите - нѣкои отъ "поданицитѣ" имъ все още подвиватъ глава - нѣколко месеца "по-мекъ климатъ" не е въ състояние да елиминира 45-годишно традиционализиране на самозащитни рефлексии.

Българинѣтъ продължава да очаква, а не да изисква! Но това ще се промѣни - въ недалечно бѣдеще - много скоро, преди последнитѣ "политически останали" догадятъ, че друма, по който и днесъ вървятъ "другаритѣ" е задъненъ! На последнитѣ напомняме: - на прѣсти, по терлици се измъкнете изъ плюшенитѣ си свѣрталища и - като димъ да ви нѣма ... Защото бентѣтъ, който вие издигнахте, се отришва, а заприщенитѣ може да потърсятъ смѣтка!

Зжитѣ на бѣсното куче сѣ още здрави, но вѣнциѣ му сѣ гангренысали - не смѣ да захапи! Комунистическият паренѣ локомотивѣ изразходва последнитѣ буци кюмюрѣ! ХИТРУВАНИЯТА, ВЪРТЕЛИѣ И ЛИЦЕМЪРИЕТО ИМЪ НА КРЪГЛАТА МАСА, ТРАКТИРАНЕТО ПО ХЛЪЗГАВИЯ МЕЖДУНАРОДЕНЪ ДИПЛОМАТИЧЕСКИ ПАРКЕТЪ НЕ ЩЕ ГИ СПАСИ: Комунистическият свѣтъ СЕ СРУТИ САМЪ - НЕГОВАТА СЪЩНОСТЪ - СИСТЕМАТА ГО СРУТИ безѣ заплаха на атомни бомби или война въ космоса. Много късно схванаха тази истина партийнитѣ функционери у насѣ и сега се мѣчатѣ, докато страхѣтъ още сковава довчерашитѣ роби, да поематѣ нови пѣтища, за да спасятѣ себе си и заграбеното до сега. Хвърлената върху "сталиновия моделѣ на социализма" вина за катастрофата и оповестения "новѣ видѣ", който ще се изгражда - тази нова стрѣвь нѣма да "хване дикишь". КАТО СТОПАНСКА СИСТЕМА, социализмѣтъ се навсѣкъде провали. И западнитѣ му варианти родиха недоносчета! Нека това да се разбере: България не е опитно поле.

Обявяването на фалитѣ е само въпросѣ на време. Българскитѣ комунисти ще бждатѣ може би последнитѣ, но ще последватѣ неминуемо изпреварилитѣ ги. Тѣ НЕ ПРИТЕЖАВАТЪ НЕОБХОДИМИѣ СПОСОБНОСТИ ЗА КАКЪВТО И ДА Е ВИДѣ СТОПАНСТВО. Банкрутѣтъ ще погребѣ всички тѣзи, които го причиниха - така, както стана това въ останалия комунистически свѣтъ.

* * *

ДЪРЖАВНАТА ХАЗНА Е ПРАЗНА! Природнитѣ богатства сѣ напълно изчерпани, стопанството сѣществува само по име. Този фактѣ е смъртната присѣда на ново боядисанитѣ (не вече "народни") демократи.

Финансовото си спасение очакватѣ недавнашитѣ заклетѣ марксисти на Лениновата школа само отѣ ненавиждания до вчера богатѣ Западѣ (когото наивникѣтъ Хрущовѣ "за малко" не надмина). За спасението на кожата си, ето ги, безѣ срамѣ "покрѣстени демократи", убедени последователи на свободното пазарно стопанство (подѣ тѣхна команда), сѣ протегнати рѣце - за милостиня.

Ще чакатѣ напразно и ще обявятѣ несъстоятелностѣ. Откритата гангрена въ падналитѣ вече социалистически трупове е отѣ размѣрѣ, надминаващѣ опасенията и на най-голѣмитѣ песимисти. Намиращото се въ пълно разложение "стопанство" и изчерпанитѣ природни ресурси разбиха всѣка вѣра на западнитѣ банки въ платежоспособността на потъналия до палубата социалистически корабѣ-развалина и неговитѣ капитани.

Запада не хвърля пари, спечелени сѣ усърдие, постоянство и трудѣ въ бѣчва безѣ дѣно.

Той очаква най-напредѣ да види НОВИ КАПИТАНИ, ОТЪ ДРУГА ШКОЛА!

Старанието на българскитѣ комунисти да убедятѣ Запада въ новитѣ си демократични прийоми чрезѣ "разрешаване" на опозиция - по тѣхна оценка, усмотрение и воля, придружена сѣ масовѣ камуфлажѣ на казионни "демократически" марионетни куклени сценарии, остава до сега безплодно. Запада има време ... и има где да влага капиталитѣ си.

ЕДИНЪ НЕКАЛКУЛИРАНЪ РИСКЪ, ОБАЧЕ ПОЕХА ВЛАСТИТЕЛИѣ. Тѣ пушнаха нѣколко бримки въ пълтно скроената отѣ тѣхѣ усмирителна риза за разяренитѣ въ нашата страна. Тѣ се надѣваха и още надѣватѣ да упражняватѣ контролѣ при разплитането и при нужда да го спратѣ. Ако не знаятѣ, ще научатѣ - пунешѣ ли бримка, разплете се чорапа - до края на жицата.

Знаятѣ. И това е, което ги прави нервни и уязвими. Тѣ сѣ все още господари на арсеналитѣ - но рѣцетѣ, които трѣбва да държатѣ прикладитѣ треперятѣ и очитѣ примигат като целятѣ - предѣ мушката се мѣркатѣ сѣнки - Хонекерѣ, Чаушеску... И - единѣ изстрелѣ - и "манната" се превърна въ миражѣ!

Знаят тѣ това, и знаятѣ още, че времето вече не работи за тѣхѣ! То работи за народа!

Какво сѣ, па даже и нѣколко години, въ историята на единѣ народѣ?

А купчинката въ пѣсѣчния часовникѣ рони безмилостно ... до последно зърно.

* * *

Д.П.

БЪЛГАРИЯ ПРЕДЪ ИЗБОРИ

Дописка отъ София, май 1990

Ето че настъпи денятъ, въ който за пръвъ пътъ отъ десетки и десетки години въ България ще бждатъ проведени може-би свободни избори. Макаръ заслуга за това голѣмо събитие си приписватъ нѣкои бивши номенклатурчици отъ преименованата БКП, всъщностъ главоломнитѣ промѣни въ несъществуващия вече "социалистически лагеръ" и вътрешниятъ натискъ съчетанъ съ икономическата разруха, принудиха властта да промѣни репресивния апаратъ, тъй като рискуваше да загуби изцѣло властта си.

Какво ще бжде положението на българския избирателъ въ навечерието на изборитѣ, които ще се състоятъ на 10 юний т.г.? За изяснение би помогналъ единъ кратъкъ паралелъ съ политическото положение на народа по време на изборитѣ презъ 1947 г. Тогава българитѣ бѣха още една силно политизирана нация съ ясни позиции по отношение на съществуващитѣ по това време политически партии. Все още въ българския народъ бѣха живи традициитѣ въ това направление, а което е най-важното, живи бѣха политическитѣ лидери отъ близкото минало. Личности като Никола Мушановъ, Димитъръ Гичевъ, Александъръ Гиргиновъ, Коста Лулчевъ, Кръстю Пастуховъ, Никола Петковъ и редица още видни политически дейци бѣха живи и тѣхнитѣ идеи и лични качества бѣха въ съзнанието на българския народъ.

Какво е, обаче, положението сега? Десетилѣтията на лъжи, страхъ, политическо лакейство направиха отъ българския народъ една аморфна маса и само хората надъ 60 години все още си спомнятъ за годинитѣ на макаръ и относителна свобода. Тѣзи мъчителни години не дадоха възможностъ да се излъчатъ политически личности, които да могатъ днесъ да поведатъ народнитѣ маси къмъ тъй жадуваната свобода и социална справедливостъ. Начело на десеткитѣ новообразувани политически партии и движения стоятъ лица, до вчера неизвестни за хората, а за младото поколение лидеритѣ отъ миналото сж непознати.

Отъ друга страна, десетилѣтията,

изпълнени съ лицемерие, лъжи, социална несправедливостъ и потъпкването на лъже-марксисткото ни "законодателство" промѣниха съзнанието на народа, който ще се яви предъ изборнитѣ урни воденъ почти единствено отъ омразата срещу тоталитарния режимъ.

Който е живѣлъ "въ условията на зрѣлия социализъмъ", той добре знае колко ловъкъ и подълъ е комунизма. Никой чужденецъ, пъкъ и дори пребивавалъ въ такава страна, не може да си представи какъ се манипулира съ човѣшкото съзнание, какъ се принуждаватъ дори образовани и културни граждани да правятъ противъ съвестта си деяния, само и само да не пострадатъ тѣхнитѣ семейства отъ евентуалнитѣ репресии на тоталитарната властъ. Като икономически господаръ на страната, тоталитарната властъ направи отъ всѣки трудящъ се наемень работникъ, чието съществувание зависи отъ неговото поведение. Едно отсъствие отъ казионнитѣ манифестации, едно, макаръ въ езоповски стилъ изказване на събрание (пази Боже да се гласува противъ) водятъ или до уволнение или до понижаване въ длъжностъ. Ако пъкъ въ биографията на този човѣкъ има нѣкакво "петно", въ този случай разправата е много по-тежка.

При това състояние на нѣщата надеждата за изборна победа е преди всичко въ младежта, която инстинктивно отхвърля комунистическата властъ и въ оная частъ отъ българския народъ, която все още не се е опредѣлила явно на чия страна е. Така че, ако комуниститѣ и Съюза на Демократичнитѣ Сили взематъ по около 30% отъ гласоветѣ, то решението на останалата частъ отъ избирателитѣ ще наклони везнитѣ въ полза на опозицията и то при условие, че дълго насаждания страхъ бжде преодолянъ.

Въ противень случай трагедията на България ще бжде голѣма. Тя ще се окаже изолирана отъ свѣта, а последващитѣ събития ще бждатъ непредвидими.

АСПАРУХЪ

"ДЕМОКРАЦИЯ" - НАРОДЪ КОЙТО УПРАВЛЯВА?

Въ една съвременна, придвижена към последни социо-политически изисквания държава, понятието "демократия" съчетава между другото и съ разумъ определено количество "общественъ контролъ" върху управлящата я бюро- и технократия.

Две сж кардиналнитѣ точки, около които се върти въпросътъ за демокрацията. Едната е, че народътъ не може да бжде ограбванъ, както това е ставало въ миналото при диктатурния комунистически режимъ, и другата, че е възможно да се сваля по миренъ начинъ едно правителство, което не отговаря повече на изискванията на ония, които сж управлявани отъ него.

Както вече е казано, при сблъсъкъ между две политически сили може да се постигне резултатъ по две направления: едното, при което е възможно да се свали едно правителство по миранъ начинъ, и другото - чрезъ сила. Естествено, най-добриятъ начинъ за сваляне на едно правителство безъ сътресения, е гласуването.

*

Свѣтвно известниятъ съвремененъ философъ Карлъ Поперъ, по въпроса за демокрацията, твърди:

"... Въ сждностъ, народътъ не е билъ и не може да бжде управляващъ въ никоя частъ на свѣта. Държавитѣ се управляватъ отъ правителства, и максималното, което народътъ може да иска и къмъ което фактически се стреми е, правителствата да управляватъ по възможно най-добъръ начинъ и форма."

Различнитѣ партийни организации и дружествени групировки образувани и намножени напоследъкъ въ изразъ на традиционно свободолюбие (фигуративно - като въ отприщень бентъ) въ сждностъ е общественъ феноменъ - въ общностъ - много необходимъ. Почти всички групировки изявяватъ претенции за "демократия". Счетено е като правило, че не е необходимо да се дава много голѣма символична тѣжестъ на дума-

та "демократия", защото се рискува да бжде анулирано значението ѝ.

*

Двехилядната година приближава. Навлиза се въ ХХІ-то столѣтие, въ което всѣко предвиждане за свѣтовния прогресъ (прогресътъ е безспоренъ) е релативно и подлежи на съмнение.

Що се отнася до въпроситѣ за революционното развитие като експресия, заключението, извлечено на базата на опита отъ миналото, е съмнително. Не ще сме на кривъ пътъ, ако упоменемъ, че сж осъществени малко на брой революции, конструирали нѣщо прибилзително на това, което сж имали въ мисль тѣхнитѣ ръководители. Много революции (за съжаление) въ последствие сж завършвали съ военна диктатура. Не е да се изключи въ момента една такава нито въ СССР, нито въ която и да било нейна до скоро сателитна държава. Ето защо действоването за ускоряване на преустройство на който и да било секторъ налага да се върши то разумно и съ толерантна, реципрочна отъ всички търпимостъ.

Въ недавни години и въ ония мътни времена, когато невежеството се облече въ диктаторски одежди, много клетви и злъчъ се излѣ срещу злинитѣ му и отмѣщенията у народа залегнаха като фиксъ-идея. Времето лѣкува и въ името на съвременната цивилизация у всѣки наддѣлява младостъта и зрѣлостъта.

Отъ друга страна, на експартийната режимна клика е предѣлно ясно, че ерата на комунистическата доктрина завърши и не имъ остава нищо друго, освенъ да се примирятъ съ мисльта, че не могатъ да останатъ повече на монополизираната отъ тѣхъ диктатура.

Всѣки цивиленъ или униформенъ отъ администрацията, е облеченъ въ задължение да служи на общественостъта, да пази нейнитѣ лични права и свободи, улеснява правилния развой и ходъ на житейското

ежедневие и пр., независимо от неговата социална, расова, религиозна или партийна принадлежност. На всички е известно, че в една режимна държавна промѣна не е възможно изкоряване на всичко от еднажъ.

★

Десѣтки години наредъ следъ последния свѣтовенъ воененъ конфликтъ, чиновническитѣ апарати на Германия, Италия, Япония и др., както у насъ, продължиха да вършатъ задълженията си, за които имъ се плаща. Сѣдбата на некадърнитѣ и проявяващитѣ некадърностъ се знае, въ свѣта нѣма "незамѣними".

Не е задължително за никого да има непременно много висока култура, за да разбере, че човѣчеството вече не е невежо и не може да бѣде повече мамено и залъгвано съ празни обещания (исторически

познатъ методъ за постигане на опредѣлена целъ).

Съвременникътъ познава достатъчно своитѣ лични човѣшки права и има достатъчно интелектъ и разбиране какъ трѣбва да устрои своето и на семейството си утре, какъ и съ какво да е полезенъ за хората и правилния ходъ на прогресивното развитие въ свѣта. Не му сѣ чужди и всички варианти за установяване на едно подходящо бѣдещо държавно административно ръководство.

★

Зрѣлостта на българския народъ ще се изрази най-добре презъ идващия месецъ юни, когато трѣбва да гласува и еднажъ за винаги се освободи отъ угнетяващия го кошмаръ - комунистическия.

Май 1990

Д-ръ П.

ЗА ЕДНА НАРОДНА ПАРТИЯ ВЪ БЪЛГАРИЯ

ДО МОМЕНТА на писането на настоящата статия въ Родината ни има повече отъ дузина обявени опозиционни партии и една управляваща.

Много или малко е това?
Полезно или вредно?
Бѣдещето ще покаже!

Преди години бившиятъ френски президентъ ДьоГолъ писа, че прекалено голѣмия брой партии, излишниятъ афишенъ плурализъмъ, който служи за реклама и забава, разваля и опорочава демокрацията...! Миналото на България отъ преди 56 години (когато въ България имаше около 34 партии) показва не много добри резултати въ това отношение. Но би било редно да не гадаемъ. Нека бѣдемъ търпеливи и оставимъ нѣщата да следватъ своя изначаленъ ходъ. Едно е ясно, че провѣрката на времето ще издържатъ и ще покажатъ своята жизнено-утвърдаваща сила само онѣзи партии, които сѣ извикани на животъ отъ необходимостта на българската действителностъ.

Само по себе си, този фактъ - "никнатъ партии като глѣби следъ дъждъ" - показва многопосочни и многостепенни нѣща, които заслужава да се анализиратъ отъ единъ си-

стемъ комплексъ отъ критерии.

Този анализъ се налага отъ необходимостта на днешния денъ и онова, което бихме желали да бѣде нашъ утрешенъ денъ - утрешенъ денъ на България. Единъ компетентенъ анализъ би ни ориентиралъ въ сложното положение на сегашното време и естествено ще ни покаже и единъ що-годе оптималенъ вариантъ за виждане контуритѣ на бѣдещото ни развитие.

Нека да говоримъ за една българска народна партия, съ което ни най-малко не искаме да спекулираме съ нѣкакво внушение, че тя би могла да бѣде схваната като тѣло, което може да изразява интереситѣ на всѣки единъ човѣкъ отъ обществото ни. Нѣма, и не може да има подобна партия. Една такава концепция обуславя и ражда тоталитаризма и авторитаризма. По-нататъкъ - не може да има и нѣма да има нито партия, нито властъ, които да осигурятъ абсолютно равенство за всички хора отъ обществото ни. Приносътъ на различнитѣ хора къмъ обществото е различенъ и именно това различие ще обуславя известно неравенство, а отъ тамъ и съответна иерархия въ обществото. Задача и на партиитѣ,

и на властта е да се намъри оптималният, по възможност най-справедлив вариант за разпредѣление на богатата. Концепцията за равенството на всички хора, за тѣхнитѣ възможности да потребятъ равни блага, е съществена елементъ въ пропаганднитѣ маньоври на партията, която се стреми съ користни цели къмъ властта. Такава концепция лежи въ основата и на днешното робство на народа ни.

КОЙ Е ЛАЙТМОТИВА, кое е онова, което би могло да послужи на една народна партия при нейното идейно, програмно и организационно изграждане? Кой е оная общъ и насъщ елементъ, който обединява човѣшкитѣ индивиди? Кои сѣ онѣзи общи интереси на хората, които ги обединяватъ помежду имъ?

Именно търсенето на тѣзи общи и неизмѣнни начала, които обединяватъ хората, би следвало да залегнатъ като основни въ смисъла на целитѣ на една българска народна партия. На следващо мѣсто, да се очертаятъ и специфичнитѣ особености на партията. Онѣзи особености, оформятъ възможенъ релефъ на специфична физиономия на подобна партия.

Ако вникнемъ въ програмнитѣ документи на съществуващитѣ до сега опозиционни партии и ако не прочетемъ написаното отгоре име на различнитѣ партии, то ние трудно бихме могли да кажемъ коя е тая партия. На лице е едно не толкова сходство, а повече, и преди всичко, покриване и адекватностъ на програмнитѣ документи.

Кои сѣ само частъ отъ многото общи нѣща (интереси), които обединяватъ хората помежду имъ и които би могло да се иматъ предъ видъ отъ една българска народна партия?

1. Почти всѣки човѣкъ желае да има миръ въ свѣта и между съседнитѣ държави. Да има миръ и разбирателство между всички етнически малцинства, които живѣятъ въ предѣлитѣ на България. Да има миръ и справедлива принципна търпимостъ между отдѣлнитѣ хора, групи и слове - независимо отъ тѣхното материално, интелектуално и професионално положение въ гражданско-со-

циалната и управленческа иерархия.

2. Всеобщо е желанието да вземемъ всичко положително отъ напредналитѣ страни и го пригледимъ къмъ една специфична българска обстановка. Адапция, съобразена съ нагласата и особеноститѣ на нацията ни.

3. Природната уредба на човѣка е такава, че той почти винаги изпитва желание да помага на страдащитѣ. Отъ това произтича разбирането, въ рамкитѣ на международнитѣ договорености да се помага на подтиснатитѣ и онеправдани народи, народности групи и отдѣлни лица.

4. Всѣки единъ човѣкъ желае да бѣде здравъ и жизненъ. Да има перспектива въ утрешния день и да знае, че този день ще е по-щастливъ отъ днешния. Да има хубавъ домъ и богата трапеза. Всеобщо е желанието да има чиста природна срѣда.

5. Почти всеобщо е желанието да има справедлива и строга законностъ, която да осигурява свобода, спокойствие и автономия на човѣшката личностъ. Безкомпромисностъ и строгостъ къмъ различнитѣ форми на насилие. Строга законностъ за криминалната престѣпностъ и намиране на оптимални практически решения за намаляване на причинитѣ, които раждатъ престѣпността.

Много сѣ нѣщата, които обединяватъ интереситѣ на хората, които мобилизиратъ тѣхнитѣ сили въ изграждането на едно общество, въ което човѣшката личностъ наистина да се чувствува свободна, господарь на себе си, на своя домъ, на своя имотъ. Но мисля, че тѣзи нѣща сѣ достатъчни, за да очертаемъ посоката, въ която трѣбва да се насочимъ.

Изреждайки въ една такава посока горнитѣ мисли, то колкото и да сѣ тѣ най-общи, въ тѣхъ и отъ тѣхъ прозиратъ и онѣзи особености, които биха били частъ отъ онова, което трѣбва да извае релефа на желаната народна партия - онова, по което ще я разпознаемъ отъ останалитѣ.

Въ КАКВА ПОСОКА биха били онзи специфични особености, които

споредъ менъ би следвало да има една българска народна партия (въ сжщностъ, само частъ отъ редицата особености)?

1. Тя е партия на най-родолюбивата - патриотичната частъ отъ обществото ни. Тя трѣбва да издигне националното съзнание на българина, отчитайки, че комунистическото робство и съветския типъ интернационализъмъ доведоха до нихилизъмъ.

Светци на тази партия трѣбва да бждатъ Царъ Борисъ I, Царъ Симеонъ Велики, Отецъ Паисий, Раковски, Левски, Зах. Стояновъ, Стеф. Стамболовъ и българския орелъ, летеца капитанъ Списаревски, който загина съ думитѣ: "Ще видите, какъ единъ българинъ умира за България!"

2. Никакво дистанциране отъ други нации, групи и демократически партии. Напротивъ, би следвало да се ржководимъ отъ мисълта, че само като признаваме достойнството на другитѣ, ние ще покажемъ способности, които ще ни бждатъ признати и отъ тѣхъ и ще можемъ заесно да вървимъ напредъ.

3. Следващата специфичностъ би могла да се изразява въ това, че когато говоримъ за Българска държава, ние би следвало да имаме предъ видъ че всички хора, които живѣятъ въ днешнитѣ граници на България, сж български граждани, независимо отъ полъ, вѣра и народностна принадлежностъ. Но когато говоримъ за българска нация, то трѣбва да имаме предъ видъ и онѣзи българи, които живѣятъ извънъ предѣлитѣ на държавата ни.

4. Една такава партия не приема каквато и да е реформа на комунизма и марксихеския типъ социализъмъ. Тя се различава дори и отъ онѣзи партии, които приематъ комунистическата теория като догма по това, че тя трѣбва да схваща комунистическата теория най-вече като теория, която носи въ своя генезисъ, въ своята утроба коренътъ на злото и насилието. И чакъ на второ мѣсто тя е митология, която пленява некадърни и невежи, за да обслужватъ въ опредѣленъ моментъ на така наречената "революционна ситуация" интереситѣ на елита на

марксихеския типъ партия.

5. Имайки предъ видъ голѣмата роля на жената като майка, съпруга, сътворителка на красота, източникъ на спокойствие и сигурностъ въ дома, една народна партия трѣбва да се застъпи за законенъ редъ, който да ѝ гарантира условия, които да я изведатъ отъ бремето на традиционно подчинение и непосиленъ домакински трудъ. Да се създадатъ възможности за нейната многогранна интелектуализация, за нейната феминизация, за всецѣлото ѝ отдаване на децата, семейната красота и спокойствие. Съ предимство да се развиятъ дейности и стимулиратъ производства, които да спомогнатъ за превръщането на жената отъ слугиня въ създателка и крепителка на жизнеспособно, изпълнено съ задоволство и радост семейство - основната клетка на организмътъ, нареченъ нация.

6. Имайки предъ видъ практическото приложение на най-новитѣ научни постижения въ медицинската практика на страната ни, качеството на медицинското обслужване, техническо обзавеждане, качеството на уредитѣ и пр., да се подчертае отъ една народна партия необходимостта да се използватъ за отстраняването на споменатитѣ недъзи възможно голѣма частъ отъ тѣзи материални срѣдства, които ще сж на разположение следъ съкращаване на излишни вече военни части, милиция, масово-политически и др. казионни и ненужни никому организации. Новитѣ мѣрки да обхванатъ както центъра, така и провинцията на страната.

7. Една народна партия би следвало да има както общи, така и конкретни становища по въпроситѣ на военнитѣ сили и службата въ тѣхъ. Въ този смисълъ тя може да настоява за съкращаване на личния съставъ на свръхсрочно служащитѣ въ I-ва и II-ра армии на половина, една половина отъ автомобилната, подемно-транспортната и пѣтно-строителната техника да се предаде на гражданството. Да се преразгледа въпросътъ за участието на България въ Варшавския пактъ. Да се намали общо срокътъ на всички

задължително отбиващи военната си служба.

8. Необходимо е основно да се преразгледа структурата на МВР и състоянието на личния съставъ. Да се разформироваат всички главни управления, управления, дирекции, отдели и сектори, които нямат отношение към защита на интересите на нацията ни и една бъдеща демократично управлявана държава. Особено внимание да се отдели на I-во и II-ро главни управления на ДС. Да се настоява за тяхното изчистване от несвойствени дейности и отстраняване на служители, които са опетнили нацията ни. Органите на ППО и КАТ да се отделят от полицията. Да се засилят въ кадрово и техническо отношение поддълженията за борба с криминалната престъпност, тероризма и движението с непозволени стоки. Да се настоява за подходяща форма на отчитане на органите на полицията предъ нацията.

9. Една българска народна партия би следвало да потърси възможности за колективно членство въ Европейската Народна Партия съ седалище въ Люксембургъ, като първа стъпка в стремежа към федерирание на България въ Европейската Общностъ.

Както казахме въ самото начало, има и редица други особености и подробности, които биха характеризирали една народна партия въ България, които ни биха дали основание и възможности да я отличим по нейната програма и най-вече по практическата реализация на тази програма.

По това, за съвсемъ конкретни разработки - другъ път - и при други условия.

Честита Пролътъ на българския народъ - съ Свобода, здраве и щастие!

Май, 1990
Виена

Цеко Кръстевъ Цековъ

ОТЪ ВЕЩО ПЕРО

откровения въ фокусъ

ГОДИНА ХС

СОФИЯ, ПЕТЪК, 1 ДЕКЕМВРИ 1989 Г.

БРЮЯ 32

СТР. 2

БЪЛГАРСКА ПАТРИАРШИЯ
СВ. СИНОД
№ 2682
29 декември 1989 г.
СОФИЯ

СИНОДАЛ

ДО
ГОСПОДИН ПЕТЪР МЛАДЕНОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ДЪРЖАВНИЯ СЪВЕТ
НА НАРОДНА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
СОФИЯ

ПЛАН

Многоуважаеми господин председател,

Почтително Ви молим да приемете лично от нас, от Високо-просвещените митрополити — членове на Светия Синод и от Преосвещените епископи, както и от свещенството и цялото българско православно изпълнение, най-искрени съболезнителни и морални ценности. Ведно със съвмирен синод бихме били щастливи и удовлетворени, при открита за Вас възможност да Ви посетим и лично засвидетелствуваме, както високо уважение, така и пълна подкрепа в многостранното Ви държавническо служение.

Задно с родополезни за съвместно с висока почит.

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА СВЕТИЯ СИНОД
† МАКСИМ
ПАТРИАРХ БЪЛГАРСКИ

Въ лъво:

КОМУ СЛУЖИ
Максимъ,
"Патриархъ
Български"?

НИЕ НАСТОЯВАМЕ ЗА:

Провърка на Патриарха и всички членове на Светия Синод по канонически закони безъ участие на свѣтски власти.

Нови избори по изключително канонически закони, които да замѣнятъ натрапените ръководители въ Българската Православна Църква.

ПОЛИТИКА И СТОПАНСТВО

Никой не трѣбва да се заблуждава съ мисълта, че икономическите проблеми днесъ съставляватъ грижа само за екскомунистическия държави.

Болестно състояние въ монетарната търговия се манифестира чрезъ показателни свѣтовни икономически проблеми, по които се наложени загрижено третиране не само отъ единични държави, но на глобално ниво и то въ основи на все по-силно нарастващото облагане съ данъци на лихви отъ една страна, и отъ друга - застрашителното заяване на щатския доларъ и т.н. - проблеми, които чукатъ на всѣка държавна врата, независимо отъ географското ѝ положение.

Воденитѣ по този поводъ разговори въ Парижъ отъ 7 априлъ т.г. между финансовитѣ министри на "седемтѣ" (7-тѣ най-индустриализирани страни), съставляватъ изключителенъ интересъ за източно-европейскитѣ държави, у които тъкмо сега начева периодъ на голѣми търсения и искания за осигуряване монетарни заеми по закърпване де-структуриранитѣ и оскудяли отъ десетки години стопански дейности.

Нарастващитѣ финансови нужди у насъ (а това е повсемѣстно явление въ бившия социалистически блокъ) усили апетитѣ на свѣтовнитѣ финансови пазари, които паралелно съ това усложняватъ не малко понататъшниятъ нормаленъ ходъ и на западната индустрия и търговия.

* *

Въ миналото се считаше, че не е необходимо да се даватъ публични информации за водената, така наречена "висша финансова политика" на държавата! Поради недостатъчно познаване на въпроса, не бѣха и не сѣ малко изнасяни весникарски изяви, тенденциозно интерпретиращи нѣкои цифри отъ направени заеми и държавни задължения къмъ международния монетаренъ пазаръ.

Една стройна, квалифицирана и познаваща всички машинации на спе-

кулата държавна администрация, не може да не държи смѣтка по сключванитѣ заеми, особено уговоренитѣ лихвени проценти и срокове за погашенията. Това, съ което въ миналото Т. Живковъ (поради оскѣдни познания) парадираше, че... "България нѣма задължения къмъ Запада..." (!!), бѣ пакостенъ клинъ срещу българската търговия съ западнитѣ държави, отъ които все още боледува и най-често стойностно експортираната продукция не е въ състояние да покрие транспортнитѣ разходи.

Едва ли става нужда да упоменаваме, че държави като американскитѣ - напр. САЩ, Канада и др., иматъ стотици милиарди долари задължения къмъ монетарнитѣ пазари. Съ не по-малко на брой нули следъ цифритѣ сѣ милиарднитѣ задължения и на редица силно развити западни държави.

Това, което въ основи и съ нѣколко думи се налага да доведемъ до знание е, че монетарнитѣ задължения служатъ въ голѣма степенъ по осигуряване и гарантиране на вносъ-износната търговска дейность, естествено на база на все по-високо качествена, прогресивно усвояваща се нова технология и техническо усъвършенствуване, безъ които е невъзможно каквото и да било развитие и технически прогресъ въ която и да било държава.

* *

Въ правилното разбиране и рационално използване на заемитѣ се състои силата, мощността и стопанската дейность, та били тѣ частенъ секторъ, обществено сдружение или дружество. Важно е срещу срѣдствата да се осигурятъ съвременна техника и общо индустриално модернизиране, а не както до сега за доставяне на разорителни военни материали и др.

Ако българскиятъ народъ е известенъ на свѣта като трудолюбивъ и честенъ, то не означава, че ще му се правятъ нѣкакви отстъпки или

дава предимство. Както за Полша, Източна Германия, Унгария, Чехо-Словакия и Румъния са необходими огромни парични средства за трансформиране на стопанските и други дейности, така и България повече от всякога има голъма нужда от голъми количества валутни средства.

Безспорно икономическите държавни проблеми са жизнено свързани с политическите. Преустройство на държавния административен апарат е първата стъпка в обновата на законността, обществената ред, социалните взаимоотношения и т.н., гарантиращи спокойствие, увеличаващи трудоспособността и сигурността на всички.

При една свободна и цивилизована изборна система, каквато се демонстрира вече в някои екскоммунистически държави, се създават условия за разумен подбор на ония, които най-подходящо ще застанат начело и ръководят най-рационално бъдещите държавни интереси.

Въ Европейския Парламент се държи сметка за всички извършващи се промени, начини и тенденции.

* *

България до сега демонстрира цивилизованото си отношение спрямо промените, безапелационно налагащи се в Европа, а бившата политическа монополистична партия разумно и без сътресения, в отчет на гръшки от миналото, съумява да отстъпва място на демокрацията.

Въ тия бурно развиващи се в Европа събития и политически преобразования, българският народ трябва да се облъга изключително и само на едно високо квалифицирано, безкомпромисно, деятелно и родолюбиво правителство. Само и въ такъв случай в другите европейски държави ще се създаде доверие и високо мнение за България. Доверието е необходимо в връзка с международната кредитно-монетарна система за усилените търговски отношения, а високото мнение е най-добрия публицистичен и рекламен фактор за качествена и пълноценна търговско-индустриална и друга продукция, която България ще предлага утре на международните пазари.

Май, 1990 г.

Д-ръ Н. П. Здравецъ

* * *

Съобщения

БАНКА ЗА УСТРОЙСТВО НА ИЗТОЧНА ЕВРОПА

Парижъ (жжн/фвд, 12 апр.) - 40 държави от изток и запад са съгласни с основаването на една Банка за Устройство и Развитие на Източна Европа при преминаването на бившите социалистически държави от планово към свободно пазарно стопанство. Банката ще подпомага предимно частни инвестиции в източна Европа.

САЩ и Япония се застъпиха при воденето на консултациите в Париж за изключването на СССР от достъп до капиталите на банката, тъй като, според тях, огорчните нужди на Съв. Съюз ги биха монополизирани. Под натиск на западно-европейците се стигна до компромис. Основният капитал на банката ще бъде 10 милиарда Европейски Валутни Единици (ЕКУ), около 20 милиарда Германски марки. Процентно, 51% от дяловете на капитала ще са притежание на Евр. Общност.

БЪЛГАРИЯ НЕПЛАТЕЖОСПОСОБНА

Франкфурт (фвд, 19 апр.) - Германската "Дойче Банк А.Д.", Франкфурт, се наема с прехвърлянето на външните задължения на България. Тия надхвърляте сумата от 10 милиарда долари (около 17 милиарда Германски марки). "Дойче Банк" започна с воденето на сондажни разговори в София. Цел е създаването на банков консорциум под нейно ръководство. По предложение, изработен от банката и одобрен от консорциума, трябва да се установи презадължаването на външните дългове.

Недавна, България спря всякакви плащания на лихви и погашения спрямо западни банкови институти. Шефът на правителството в София, Андрей Лукановъ заяви ден преди това, че страната не е в състояние да контира необходимите 2 милиарда долари срещу падежи на задължения към западни банки за тази година.

ИЛИЯ МИНЕВЪ ВЪ АМЕРИКА

Дописка отъ Ню Йоркъ, май 1990.

На 19 февруарий 1990 г. пристигна въ Америка на кратко посещение всеизвестниятъ борець противъ комунизма въ България, инженеръ ИЛИЯ МИНЕВЪ, заедно съ съпругата си. Той бѣ посрещнатъ на летището на града Ню Йоркъ "Кенеди" отъ Д-ръ Иванъ Дочев, Почетень Председателъ на Българския Националенъ Фронтъ, г-нь Емиль Атанасовъ, председателъ на клона на БНФ въ Ню Йоркъ, Д-ръ Христо Сватовски и г-жа Катя Маркова, представители на Независимото Дружество за Защита на Правата на Човѣка въ Ню Йоркъ и много други.

Инж. Илия Миневъ е днесъ единствения въ България измежду борцитѣ противъ комунизма, който е билъ повече отъ 30 години въ затворитѣ; най-жестоко тормозень, битъ, изтезаванъ и въ цѣлия периодъ на борбата, общо 480 дни въ гладни стачки. Стачката презъ миналата година трая 60 дни - безъ да сломи духътъ му. Днесъ той е отново на чело на борбата за свобода и демокрация въ България.

Следъ нѣколко-часовъ разговоръ съ посрещачитѣ си, инж. Миневъ продължи пътуването си до Детройтъ, гдето гостува на Д-ръ Иванъ Гаджевъ, който пое всички отговорности по посещението на семейсто Миневи, както и грижата за лѣкуването на г. Минева.

Като почетень гостъ и говорителъ, инж. Миневъ присѣтствува на традиционното тържество по чествуването на Деня на Освобождението - на 4 мартъ въ залата на Украинската Правоставна Църква въ Ню Йоркъ. Д-ръ Иванъ Дочевъ представи съ кратко слово любимия и почитанъ герой-гостъ подъ бурнитѣ привѣти на масово стеклата се политическа емиграция..

Инженеръ Миневъ, председателъ на Дружеството за Защита на Правата на Човѣка въ България, което отпочна борбата още презъ януарий 1988 г., описа борбата противъ комунизма, жертвитѣ дадени презъ 45 години подъ комунистически режимъ. Той апелира къмъ всички за подкрепа, заявявайки въ заключение, че краятъ на комунизма е близъкъ и България отново ще е свободна. Бурни аплодисменти изпратиха речта на инж. Миневъ.

На 5 мартъ г-нь инж. Миневъ има цѣль денъ продължителень разговоръ съ Д-ръ Иванъ Дочевъ, въ който тѣ разгледаха всички въпроси свързани съ предстоящата борба за промѣни въ България - за отстраняване

на досегашния режим, и възстановяване на свободата и демокрацията. Бъха начертани основните линии за бъдещата дейност и участието на БНФ в подпомагане на борбата в България.

От 16 до 25 март 1990 г. инж. Илия Минева и съпругата му бяха в град Вашингтон, столицата на Съединените Щати. Там гостуваха в дома на г-жа Сара Атанасова, и през време на престоя си инженер Минева има редица срещи и разговори с официални лица.

На 21 март г-н инж. Минева бѣ приет в Външното министерство (Държавния департамент), гдето има срещи и продължителни разговори с редица официални лица, между които г.г. Джеймс Хупер, Скот Томсон и др. Така също инж. Минева се срещна

разговаря продължително с г-н Роберт Дженкинс, старши съветник в Външно-Политическата Комисия. Същия ден инж. Минева с срещна и има продължителен разговор с сенатора от Ню Йорк г-н Алфонс Ди Амато. Последва разговор след това и с народния представител от Бъфало г-н Бил Пакстон (горната снимка). И на следващия ден инж. Минева има втора, продължителна срещна с г-н Пакстон. Последният прояви особен интерес към положението в България.

На 23 март г-н инж. Минева има срещна и продължителен разговор с сенатора от щата Мичиган, г-н Доналд Ригль. (снимката отстрани в лѣво).

Нарочният представител на "Ра-

дио Свободна Европа", г-н Стефан Михайлов, води в същия ден разговор с инж. Минева, който се излъчи по етера. Освен това г-н Минева се срещна и води разговори и с няколко наши сънародници-сътрудници на официалната радио-станция на САЩ - "Войс ъф Америка" ("Гласът на Америка").

През време на пребиваването си в Вашингтон, семейство Минева посетиха изключителните забележителности на столицата, като "Бѣлия Дом", "Пентагона" (военното министерство), Катедралната Църква, Въздушно-космонавтическият музей и пр. В услуга като водачи и преводачи при разговорите на семейство Минева бяха г-жа Сара Атанасова и г-н Любен Кунчев.

Посещението на инж. Минева в Вашингтон има отличен резултат за осветляване на официалните лица и общественото мнение за положението в България, предстоящите избори там и какво може да се очаква. Главната задача, която имаме ние в Америка и чужбина - на първо място е - да спечелим приятели за каузата на българския народ и България. Именно това се постигна с посещението на г-н инж. Илия Минева в Вашингтон.

След срещи, беседи и общи събрания с цѣлата наша емиграция в Северна Америка, навсякъде посрещнат с ентузиазъм и бурни вълнения, на 8 и 9 април 1990 г, преди връщане си в Родината на 12 април, г-н Минева продължи разговорите с Д-ръ Дочев по въпроси, свързани с предстояща обща работа и дейността на инж. Минева.

ПЪЛЕНЬ ФАЛИТЬ НА БЪЛГАРСКАТА ИКОНОМИКА — ЗАЩО...?

Преди налагането на тоталитарния режим въ България, стойността на българския левъ бѣ гарантирана отъ неприкосновеното златно покритие въ БНБ, стоковото покритие отъ текущото производство на земеделски продукти и свободния пазаръ.

Следъ "девети септември", нахлуването на въоръжени бойни групи подъ командването на прословутия генералъ Вл. Стойчевъ въ охраняванитѣ до тогава помещения и трезори на БНБ, предостави на БКП пълното разпореждане съ наличнитѣ държавни ценности, валути и златно покритие на българския левъ.

Какъ се е процедирао по-нататкъ съ имущественитѣ ценности на държавата, е въпросъ, неясненъ и до днесъ. Извършенитѣ впоследствие нѣколкократни обмѣни на паритѣ у насъ свидетелствуватъ за манипулации отъ голѣмъ стилъ и съ неясни пагубни за народа ни последици.

Конфискации, национализации, одържавяване на частни банки, осигурителни дружества, предприятия, търговски фирми и пр., а също и частни влогове и спестявания въ банки развърза ръцетѣ и даде възможностъ за самоволни разпореждания на срѣдствата на наложилата се съ сила властъ надъ страната. Последва и одържавяването на земята и лишаването на частнитѣ земеделски стопани отъ основното срѣдство за свободно съществувание и изява. На върха на всичко дойде и насилственото изземане отъ частни лица и на златни наличия, като скъпоценни семейни спомени и традиционни накити, пендари, монети, пръстени и пр.

По-късно стана известно, че голѣма частъ отъ плячкосаното е било претопено, превърнато въ 22-каратови 5-левови монети съ лика на Георги Димитровъ, изнесено и депонирано въ швейцарски банки срещу доларово покритие на определенни банкови смѣтки. Знаемъ, че напр. Цола Драгойчева е разполагала при пребиваването си въ Швейца-

рия именно отъ тѣзи влогове. Кои други отъ олигархията и сега още могатъ да разполагатъ съ такива възможности се пази въ пълна тайна.

Тѣзи въпроси стоятъ все още открити, изглеждатъ забравени, и никой не споменава за това на националната кръгла маса, където се обсъждатъ наболялитѣ въпроси за спасяването на българската икономика отъ пълна разруха. Никой не иска смѣтка за това, къде се намира остатъка отъ българското златно наличие, събрано отъ народа ни и изнесено въ чужбина. - Кой разполага все още съ тѣзи стойности, вънъ и въ страната ни и незабавното блокиране на сѣжитѣ въ служба на народното ни стопанство

Редно и наложително е, настоящето комунистическо правителство да даде отчетъ предъ кръглата маса за всичко по-горе посочено извънъ предѣлитѣ на страната ни, и да се осигури неговата неприкосновеностъ. Да се установятъ лицата, които разполагатъ съ тайнитѣ кодове за разпореждане съ горепосоченитѣ ценности, да предадатъ даннитѣ, за да бъдатъ възстановени и осигурени за страната ни.

Трѣбва да се изиска на кръглата маса даване на смѣтка отъ комунистическото правителство за всички сключени заеми отъ чужди страни.

Твърдението по вестницитѣ, че закупенитѣ въ гаража на УБО Мерцедеси, на брой общо 21 отъ най-скъпитѣ модели, стоящи и днесъ на разположение, били закупени съ срѣдствата на партията, трѣбва да се провѣри дали не сѣ платени съ бюджетни срѣдства. Въ такъвъ случай трѣбва срѣдствата да се върнатъ на държавата, а не да се създава дружества, които предприематъ продажбата на сѣжитѣ за своя смѣтка, както е публикувано.

Още преди изборитѣ комунистическото правителство да се отчете!

В.

НАЦИОНАЛИСТИ ВЪ ЗАГРЕБСКИЯ ПАРЛАМЕНТЪ

Загребъ (дописка, 30 апр.) Следъ като 14. извънреденъ конгресъ на Съюза на Югославскитѣ Комунисти не само че не успѣ да изглади противоречивитѣ становища на федеративнитѣ партийни единици, а ги едва ли не документира, последваха сега първи консеквенции. "Хърватската Демократическа Общност" - съюзътъ на хърватскитѣ националисти - спечели 79% отъ гласоветѣ, подадени при първитѣ свободни избори на 29 априль. Комуниститѣ спечелиха около 10%.

Прокобниятъ конгресъ бѣ свиканъ по давление на сърбофилското ръководство на компартията на областъта Войводина. То нападна партиитѣ на Словения и Хърватско, обвинявайки ги въ предателство спрѣмо Югославия. Като резултатъ на нейното "де факто" разпадане въ една западна "Евро-Славия, и една източна "Сърбо-Славия", страната изостава политически все повече,

днесъ даже и следъ Съветския Съюзъ. Стопанската криза се фактически подхранва отъ стремежа за запазване на плановата икономия - резултатъ - 2,500% инфлация.

Въ надвечерието на този конгресъ, все пакъ, централизмътъ на Бѣлградъ, налаганъ отъ Сърбия, претърпя поражение. Реформаторската програма на хърватина Анте Марковичъ, министъръ-председател на федерацията, който е за въвеждане на пазарно стопанство и свободна обмѣна на Динара, бѣ приета, въпрѣки съпротивата на "Сърбо-славцитѣ". До последенъ часъ, Сърбия се опитваше да надвие кризата чрезъ замразяване на цени и заплати.

Вчера - зла поличба за "Юго-славия" - въ парламента въ Загребъ, следъ първия изборенъ етапъ: отъ всичко 131 депутати, 13(!) сѣ комунисти - останалитѣ - 79% - хърватски националисти!

БЪЛГАРСКИЯТЪ НАЦИОНАЛЕНЪ ФРОНТЪ СЕ БОРИ ЗА НЕЗАВИСИМА, СВОБОДНА И ДЕМОКРАТИЧНА БЪЛГАРИЯ:

ЗА ВЪЗСТАНОВЯВАНЕ НА ТЪРНОВСКАТА КОНСТИТУЦИЯ.

ЗА СЪЗДАВАНЕ НА УСЛОВИЯ ЗА СВОБОДНО И НЕОГРАНИЧЕНО ДУХОВНО И СТОПАНСКО РАЗВИТИЕ НА ИНДИВИДА НЕ КАТО РОБЪ НА ДЪРЖАВАТА, А КАТО СЛУЖИТЕЛЪ НА НАЦИЯТА.

ЗА ДУХОВНО ОБЕДИНЕНИЕ НА ВСИЧКИ БЪЛГАРИ, КЪДЕТО И ДА СЕ НАМИРАТЪ ТЕ.

ЗА ПРЕКРАТЯВАНЕ НА ПРЕСТЪПНОТО ЗАМЪРСЯВАНЕ НА РОДНАТА ЗЕМЯ И ПРИРОДА И НЕЗАБАВНО ЗАКОНОДАТЕЛСТВО ЗА ПРОЧИСТВАНЕ НА ОКОЛНАТА СРЕДА.

ЗА СОЦИАЛНО ЗАКОНОДАТЕЛСТВО, КОЕТО ДА ГАРАНТИРА СНОСЕНЪ ЖИВОТЪ ЗА БОЛНИ И НЕРАБОТОСПОСОБНИ. НИКОЙ БЪЛГАРИНЪ НЕ БИВА ДА ГЛАДУВА!

ЗА КОНФИСКАЦИЯ НА ВСИЧКИ ПАРТИЙНИ И НЕЗАКОННО ПРИДОБИТИ ИМОТИ. ВРЪЩАНЕ НА ЗЕМЯТА И ИМОТИТЕ НА ЗАКОННИТЕ ИМЪ СОБСТВЕНИЦИ.

ЗА ОГРАНИЧАВАНЕ НА ВОЙСКАТА ДО МИНИМУМЪ.

ЕДНА ДУХОВНО И ИКОНОМИЧЕСКИ БЛАГОДЕНСТВУВАЩА БЪЛГАРИЯ Е НАЙ-ДОБРИЯ ЗАЛОГЪ ЗА ПОДДЪРЖАНЕ НА БЪЛГАРЩИНАТА ВЪТРЕ И ВЪНЪ ОТЪ ДЪРЖАВНИТЪ ГРАНИЦИ. ДА ПРОДЪЛЖИМЪ ДЪЛОТО НА ВЪЗРОЖДЕНЦИТЪ И СТРОИТЕЛИТЪ НА ТРЕТОТО БЪЛГАРСКО ЦАРСТВО! ДА ПРОДЪЛЖИМЪ ТАМЪ, ГДЕТО

КОМУНИСТИТЪ ГО ПРЕКЪСНАХА - НА 9 СЕПТЕМВРИЙ 1944 ГОДИНА!

Скъпи приятели отъ редакцията на списание "Борба",

Съ голѣма радостъ Ви пиша настоящето писмо, съ което искамъ да изразя възхвала и благодарностъ за Вашата всеотдайна и възвишена любовъ къмъ майка България. Харесва ми употребата на нашия български правописъ, вмѣсто рускоподобния шрифѣтъ, въведенъ въ НеРеБе-то следъ комунистическия превратъ. Вашитѣ становища по всички въпроси приемамъ като собствени, защото сж вѣрни и засновани на истината. Съ замѣната на автентичното писмо, съществуващо повече отъ 1100 години, комуниститѣ не само че унищожиха едниъ символъ на българщината, но осакатиха свещенния български езикъ и направиха го негоденъ да изрази фонетичнитѣ нюанси на звучната българска речъ. Е-двойно (ѣ) съединяваше западнитѣ и източнитѣ български говори въ едно цѣло, а буквата "ж", най-характерния гласъ отъ старобългарската фонетика, който има не само практическо, но и историческо значение, тѣй като се, по-късно, рефлектира въ нови форми (ржка, ронка, рука, рака) намиращитѣ се въ българскитѣ народни говори, а и въ другитѣ славянски езици. Това е феноменална буква, тя е своего рода и неизчерпаема тема на славиститѣ отъ цѣлъ свѣтъ, първоначално старобългарска, по-късно видоизменена, става славянска. Затуй именно Вазовъ казва, "че и ний сме дали нѣщо на свѣта". Презъ 45-годишно болшевишко властование, комуниститѣ, въ името на фалшивъ интернационализъмъ, и отвратително лжжлива идея, нанесоха повече злини на българския народъ, отколкото турцитѣ въ петвековното. Тѣ разориха семейството, вѣрата, морала, науката, стопанството, просвѣтата, фалшифицираха историческото ни минало, а турцитѣ не сж закачали тѣзи народни светини. Нѣщо повече, тѣ сж винаги били въ съюзъ съ враговетѣ на българския народъ и по това се различаватъ отъ другитѣ компартии. Сръбскитѣ комунисти, на примѣръ, приемаха комунистическата идея до толкова, до колкото имъ тя помагаше да държатъ властта, а националнитѣ интереси и експанзията на сръбството сж винаги били на преденъ планъ. "Спасителитѣ" на българския народъ брутално избиваха невинни български патриоти, а на сръбитѣ предаваха бивши чиновници, лесничей, кметове, учители,

агрономи, ветеринарни лѣкари и други служащи по време на войната въ Македония и Моравско, и сръбитѣ, най-церемониално, по варварски начинъ, публично ги избиваха като "фашистки окупатори".

Подобно престѣпно дѣло сръбинъ никогашъ нѣма да стори срещу своя народъ. За да угодятъ на тѣхнитѣ по това време съюзници, съ най-голѣмъ тероръ, принуждавайки народа отъ родния край на Отецъ Паисий да се отказва отъ българската си народност и, следъ хиляда-годишно българско минало да ставатъ "македонци", а децата имъ да учатъ "македонски езикъ". По този начинъ българскитѣ изчадия директно помагаша за прилагането на сръбската теория на Стоянь Новаковичъ за македонизъмъ, а това значи, както самия Новаковичъ казва: "чрезъ македонизъмъ къмъ сръбизъмъ". И стана така, че съ общи българо-сръбски усилия, създаде се изкуственъ продуктъ СРМ въ огнището на българщината - Македония. Днесъ тамъ всичко българско се провъзгласява за "македонско". Самуилъ билъ македонски Царъ и вювалъ винаги срещу българитѣ, а Гоце Дѣлчевъ се борилъ срещу българитѣ за отдѣлна Македония. А следъ войната "великия вождъ" Г. Димитровъ, за да попълни това сръбско дѣло наредилъ гробѣтъ на Гоце Дѣлчевъ отъ България да се пренесе въ Скопие, където се днесъ злоупотребява и служи за поклонение на враговетѣ на България. Каква неподобна глупостъ! Каква чудна ирония!

Азъ съмъ родомъ отъ гр. Царибродъ, който сега носи позорното име "Димитровградъ", като благодарностъ на сръбитѣ къмъ "вожда" за помагането му на сръбската политика въ Македония. Отъ 1957 до 1963 година следвахъ югославска литература въ Скопие и добре сж ми познати всички машинации и цѣлата политическа маскарада на сръбо-комуниститѣ и родоотстъпницитѣ по македонския въпросъ, който е въ същностъ - български въпросъ. Властитѣ въ СРМ не избиратъ сръдства да се ликвидиратъ всички бѣлталски следи въ Македония. Тѣ промениха и имената на хората, а на новороденитѣ е забранено да се даватъ български имена като Иванъ, Борисъ, Петко, Симеонъ, Георги и т.н., въпреки че тѣхнитѣ деца, дори подъ турска властъ, (следва на стр. 28)

получаваха само български имена и бѣха кръщавани въ български черкви. Сега, обаче, на децата могат да се слагат английски, френски, сръбски, турски, но не и български имена. Единъ мой познатъ отъ Скопие ми каза, че когато му се родилъ внукъ и искали да му сложатъ име Христо, въ общината му казали, че Христо не може, а може да бѣде Ристо. Голѣма агитация направиха за промяна на българскитѣ презимена. Първоначално имъ слагаха суфикса "ски", а следъ туй, когато видѣха, че не се промѣня българския характеръ, измислиха правило да се махне буквата

бъваха българското население по този начинъ, че на българскитѣ презимена слагаха суфикса "ич" и българина Петровъ стана сърбина Петровичъ. Само тази корекция на презимето бѣше достатъчна, за да се промѣни народността, защото вѣрата, обичаитѣ, носията сѣ еднакви, а и езикътъ е подобенъ. Сърбитѣ, познати като асимилатори, най-много успѣхи сѣ имали спрѣмо българитѣ. Съ унгарци и албанци по-трудно имъ върви, защото и езикътъ, и вѣрата и имената сѣ различни.

Но, когато вече говоря за имената, да кажа нѣщо и за самия авторъ на македонизма и творецътъ на "македонския" езикъ - Блаже Конески. До 1945 година той бѣше българинъ по народностъ и се казваше Благой Йордановъ Коневъ, защото до тогава още я нѣмаше политическата идея, българитѣ да се преобразяватъ въ нова народностна принадлежност - "македонска".

Азъ прилагамъ къмъ писмото едно фото-копие на именника на Благой Конески (б.р. - вижъ факсимилето отъ страни), нѣкогашенъ студентъ на Университетъ Св. Климентъ Охридски - София, презъ учебната 1940/41 г. отъ което може да се види смисъла на цѣлата трагикомика. Сега се питамъ: какви сѣ тѣзи хора, които се отродяватъ и погаватъ своето потекло и праѣдовското име и презиме? Коментарътъ е ясенъ и излишенъ.

Очевидно е, че положението на българския народъ е трудно. Но, дали е безизходно? Азъ уважавамъ думитѣ на Блаженный Августинъ: Трѣбва да вѣрваме и когато е всичко абсурдно.

Сега, когато комунизмътъ рухва, а Версайска Югославия се разлага се очаква обратенъ ходъ на събитията. Въмѣсто партийни секретари, трѣбва безпристрастни учени да даватъ отговори върху народнитѣ жизнени въпроси. ...

Нѣщо лично: Моля Ви, обадете ми къде мога да намѣря една граматика отъ преди 9 септ. за да си обнова стария правописъ. Ако проявявате интересъ, мога да Ви изпратя една моно-

графия на Апостолъ Кръстевъ, опълченецъ отъ Шипка, мой дѣдо - участникъ въ всички воини за свобода и обединение на българския народъ, а следъ края на I. Свѣтвна война, когато нашия край пада подъ сръбска власть, за кѣсо време умира отъ мѣка.

22.02.90; Комарно, ЧСФР. П.3.

УНИВЕРСИТЕТЪ СВ. КЛИМЕНТЪ ОХРИД

София, ул. "Св. Кирил и Методи" № 1

ИМЕННИКЪ

Учебна година 1940/41
Полугодие Лѣтно
Полугодие на студентъ по брой III
Име (собствено) Благой (фамилия)

Брой на факултетската книга
Брой на университетския альбомъ 4823

Йордановъ (фамилия) Коневъ

Заявка за студентска слушателска карта
по Благой Коневъ 1941 год. за студент слушател
Деталъ: ...

1	Съдържа тукъ: Чуждо тукъ . . . 200 гр. Лабораторна тукъ . . . 100 гр. Полуполитеско тукъ . . . 250 гр. Службено филантроп тукъ . . . 60 гр. Студентска карта . . . 25 гр. Всичко . . . 730 гр.	Подах молба за освобождаване отъ учебна, лабораторна и допълнителна такса, Вл. Мл. Платилъ: студент. билетна карта 50 гр. Студентска карта . . . 20 гр. Всичко 70 гр.
2	Мѣсто и страна, гдето е роденъ	Бродилъ село <u>Битумско</u> околия <u>Кривопаланска</u> област <u>Битумска</u> страна <u>България</u>
3	Кога е роденъ; брой и дата на свидетелството за рождение и отъ кое учреждение	Роденъ на <u>18</u> (денъ месецъ), <u>Декември</u> година <u>1911</u> кръщелно свидетелство издадено отъ <u>свещенство Св. Никола, с. Битумско</u> на (дата) <u>подъ сръб.</u>
4	Взра; народност; поличество	Взра: <u>Българинъ</u> Народност: <u>Българинъ</u> Политесство: <u>Българинъ</u>

Факсимиле Благой Коневъ, alias Блаже Конески

"в". Така напримѣръ: Ивановъ стана "Ивановски", а по най-новото правило "Иваноски". Тази форма сега е задължителна. Тази игра съ имената тѣ сѣ превзели отъ сърбитѣ, които, презъ втората половина на 19-ти вѣкъ, грабейки български територии безъ много мѣки посър-

ПИШАТЪ НИ...

ДОКАТО БКП ВЛАСТВУВА В БЪЛГАРИЯ БЕЗ ДА Е ЛЕГИТИМИРАНА ЗА ТОВА ОТ БЪЛГАРСКИЯ НАРОД, ДОКАТО "ДС" НЕ СЕ РАЗПУСНЕ, "БОРБА" НЕ ЩЕ ПУБЛИКУВА ИМЕНАТА НА ЧИТАТЕЛСКИ ПИСМА - ОСВЕН ПРИ ИЗКАЗАНО ЖЕЛЕНИЕ ЗА ТОВА.

Драги приятели!

Наскоро ми попадна Вашето списание "БОРБА".
От прочетеното останах във възторг!

Ако писмото ми стигне до Вас, много Ви моля да ми съобщите при какви условия мога да го получавам. Не зная дали можете да разберете колко съм заяднял за открито и честно българско слово. От новите вестници у нас, никой не можах да почувствувам като свой.

Пижете ми!

С най-искрено уважение -
подпис

Отечество
Хлѣбъ (така, б.р.)
Свобода !

България, 04.III.90

+++++

Уважаеми г-н Главен редактор,

По време на едно пребиваване на гости
у приятел срещнах вашето издание "БОРБА".

Възможно ли е да ми го изпратите? - Ще
Ви бъда особено благодарен!

Ваш:
подпис

София, 19 февр. 1990

+++++

Скъпи съидейници!

Благодарим Ви, че ни изпратихте сп. "БОРБА".

Едва сега осъзнахме, че в България се знае сравнително малко за дейността на българската политическа емиграция, за борбата на Б.Н.Ф. за Освобождението на Отееството ни от жестокото комунистическо робство.

Не е ли време сп. "БОРБА" да достигне до всеки български дом, чрез западни радиостанции предаващи на български език или по други начини? Не е ли време Б.Н.Ф. да отправи спешни радиоапели до българския народ и подготви поемането на съдбата на България в чисти ръце? Ще оставим ли милата ни Родина в неокмунистически водовъртеж?

Умело прикриващи се марксисти и димитровци се обявяват за опозиционери и под демократическата мантия се опитват да измамат народа ни. Те трябва да бъдат разобличени! Българския народ трябва още сега да разбере кои са неговите действително достойни синове.

Скъпи братя Българи, моля Ви да публикувате телефонния номер на г-н Илия Стоянов Минев от гр. Септември, председателя на НДЗПЧ в България, който превърна Дружеството в Обществен Конституционен Съд с точно определена стратегия - Демокрация - Законност - Свобода! Нека повече емигранти от цъл свѣт да се свържат по телефона с този велик българин на нашето време.

Телефонния код за гр. Септември: 3561 ; на г-н Минев: 3194 .

Скъпи съидейници, прилагаме скромната сума от 200 крони с нашето:

За България!

За нея ний живеем!

Златка и Иван Янкови

09.1.1990 г.

Норвегия.

ПП: Изпращам Ви редактиран превод на писмо до норвежкия министър-председател, както и копие на самото писмо и кратък отговор.

С

+++++

Уважаеми сънародници!

Пред прага сме на големи събития, изправени пред България. Старото, засрамено си отива а за новото нѣмаме подготвени хора. 45 години управление на тази тълпа - всичко добро и умно е унищожено.

Първата искра за нашето добро го виждам въ връщането на Търновската конституция; ние имаме добър Цар и Той не е изгонен от Българите и Той е длъжен да се върне; Неговият Баща Цар Борис остави добра следа след себе си. Той пожертвува живота си, но ни изведе на добър край. Тогава, когато страни изчезваха от картата на Европа, ние ("со кротце, со благо") не само не взехме участие в европейския конфликт, а присъединихме и част от Добруджа без човешки жертви.

Днес сме на кръстопът и за спасение се обръщаме към Него - Цар Симеон II. Нему предстои тежка задача, за което Той не трѣбва да бъде изненадан. От миналата власт Той, и Царската Фамилия сж опетнени с лъжи - това е което притежават тези, които си отиват. Ние видѣхме че "немеца" си даде живота, но удържа на клетва дадена пред народа. Той запази България от този пожар, който бе обхванал цѣла Европа. Нѣма друга страна по-малко засегната.

С връщане на Търновската Конституция се възвръща частната инициатива, с нея ще се преодолеят всички трудности завещани от комунизма.

Пред прага сме на Европейската Общност, от голѣмо значение е България да влезе като Царство, това ще заличи петното поставено от "тълпата", която създаде "народен съд" и унищожи всичко будно и трудолюбиво. Този плус не подценявайте.

...

Прилагам 50 шв. франка.

М.М.

Цюрих, декември 1989 г.

+++++

Здравей Пейчев,

благодаря ти много за книжката и снимката с царското семейство. Вчера ги получих, но нѣмам никакво писмо от теб, след като ти писах вече два пъти. Разбрах вчера от радиото, че правителството на Атанасов си дало оставката, ама докато не се разкарат комунистите все ще

си е същата песен, само че на нов глас. Дано в бъдеще се поправят нещата, но тия гадове нѐма лесно да пуснат кокала. Изкараха само бай Тошо виновен, а те ни лук яли, ни лук мирисали. Даже четох в един български вестник, който майка ми го прати, как Цола Драгойчева била в постоянна опозиция, но бай Тошо всички ги подтискал. За бла-бла ги бива, но за мен си остават всички от един дол дренки. Петър Младенов сигурно не ... Людмила Живкова на времето. На времето, когато работех в Парк-хотела все идваха заедно и сигурно лошо му беше под "крилото" на бай Тошо. Трѐбва да стане като в "ГДР" и да вържат всички членове на политбюро-то и ЦК-то. Били върнали резиденциите на народа. Те ще си построят нови. Аз като гледам, нѐма кой знае какви промени в България. Съдържанието на вестниците си е пак същото. Все за ЦК и БКП се пише.

Четох преди месец и повече в "Шпигел" ли беше, в "Нюс-уик" ли, не си спомням, интервю с водача на опозицията в България - нѐкакъв ..., който напълно одобрява действията на П. Младенов и въобще той май си е тѐхен човек. Като гледам снимките в зап. списания как държат на митингите в София портрета на П. Младенов, чак ми се ..., ама гангвеца можем ли го промени? В Унгария и Чехия е по-друго, даже в "ГДР" и Румъния. Ние пак последни ще се демократизираме. На приказки сме голѐми, ама на дела никакви ни нѐма. А и вашия труд и борба никой нѐма да го признае. Стигне ли се до смѐна на властта, за такива като тебе и мен, дете сме били в изгнание нѐма да искат и да чуят. Ще почнат да разпращат, докато те се пекли на огъня, ние сме си стояли на скришом на запад и сме си гледали кефа. А ние си знаем за тоя "кеф".

Този брой на книжката е добър и точно това, което вие пишете по македонския въпрос, аз го писах преди една седмица на един приятел от Охрид, който ме покани на гости през лѐтото. Аз ходих там през 1984 г. Като минах от Унгария в Румъния и от там в Югославия, отидох на езерото да чакам един приятел от София да ме кара за Виена и останах един месец. Местността е много красива, водата е кристално чиста, но македонците сѝ малко. Има страшно много гюпци, както там наричат циганите и шиптарите (албанци - б.р.). Също страшно много сѝ торбешите - тѐхните българо-мохамедани. Говорят странно наречие и се смѐтат до един за македонци. Мразят "бугарите", но пък мен много добре ме приеха и момичетата все ми пееха български песни, които те слушат от "Радио Хоризонт".

Опитват се да се заяждат по македонския въпрос и крепостта на Цар Самуил е страшно занемарена. Останали сѝ само камъни. Никой не я посещава, нѐма я в тѐхните туристически брошури; и на изгледните картички я нѐма. С една дума, не сѝ съгласни, че сѝ българи. А какви сѝ?

Градът е много красив, с много църкви, манастира "Св. Наум" и т.н. Бѐх по Кичево, Струмица и в много други села. Доста сѝ поизостанали и страшно ревиви.

Като седна да пиша по-сериозна книга, Охрид нѐма да го забравя. Аз останах много доволен. То нищо не се знае - може един ден пак да станем едно. "ГФР" и "ГДР" сѝщо искат да се обединят.

Около мен нищо ново. Имах един гост от Варшава за 14 дни. Искам да започна търговия на едро с него. Много добре би могло да се търгува с България - сирене, кашкавал и т.н., ама с тия простаци мога ли да върша търговия? Ще чакам всичко да стане частно.

Това е за сега; поздрави на С.

С най-сърдечни, български поздрави

Н.

Фажара, Гамбия; 2.2.90
Западна Африка

+++++

НА СЪЩА ТЕМА . . .

Писмо до редакцията:

Драги сънародници,

24 януари 1990

Изпращам Ви банков ордер за 30 (щатски) долара. Това е първоначалната ми скромна лепта в подкрепа на благородното Ви дело.

Поех пътя на политически емигрант през март 1974 година. Шест години по-късно получих американско поданство. Водейки се от съображения за лична безопасност (а не от снобизъм), реших да си променя името.

Произлизам от родолюбиви семейства и по бащина и по майчина линия. Нѐколко от роднините ми сѐ били убити или изтезавани в концентрационни лагери от домораслите ни комунисти. В тази връзка Ви моля да прибавите към съставяния от Вас "Списък на жертвите на комунистическия терор в България" името на непрежалимия ми дѐдо

ТРИФОН ХРИСТОВ ТРИЧКОВСКИ
1889 - 1944

Кратка биографична справка:

родом от село Борован, Бѐлослатинска околия
Прогимназиален учител в същото село
Участник въ войните 1912-1918; достига чин капитан,
военно-инвалид, кавалер на ордена "за храброст"

Безпартиен
Източно-православен

Дѐдо Трифон е бил зверски убит без съд и присѐда от червените палачи наскоро след 9 септември 1944 година заедно с около 30 свои съселяни.

... През нощта на 12 срещу 13 септември 1944 г. шайка въоръжени до зѐби комунисти-главорези (партизани и милиционери) пристига с камиони в село Борован. Те арестуват, извеждат извън селото и екзекутират най-изтъкнатите и будни жители на 7-хилядния Борован (между които е и дѐдо Трифон). Трупове на мъчениците биват нахвърлени от палачите в изоставен кладенец, след което той бива затрупан с камъни и прѐст.

ВЕЧНА ИМ ПАМЕТ

+ + + +

Благодаря Ви от сърдце за отлично списваното издание на организацията Ви, на която сѐм убеден привърженик.

Дай Боже Отечеството ни да се превърне в близко бъдеще в демократична държава.

Приемете моите най-топли поздрави и благопожелания.

Искрено Ваш:

Подпис (ориг. в ред.)

ТЪРСИ СЕ

НАША ЧИТАТЕЛКА ТЪРСИ БРАТ СИ:

Който знае нещо, да съобщи на:

Fr. Nadja Brodonski
Haldenstr. 38
CH-8142 Uitikon
Швейцария

СТЕФАН НЕДКОВ, от гр. РУСЕ
ИЗЧЕЗНАЛ СЛЕД АРЕСТУВАНЕТО
МУ ПРЕЗ 1944 ГОДИНА.
БИ БИЛ НА 82 ГОДИНИ.

* * *

Търсятъ се:

Георги /Жоро/ Мариновъ, 40 год., отъ гр. Плѐвенъ. Вѐроятно живѐе въ Лосъ Анджелесъ.

Василъ Ангеловъ Петровъ, 70 год., отъ с. Кайловци, Плѐвенско.

Ако нѐкой знае нѐщо за горнитѐ лица, молиме да се обади на Редакцията.

Уважаема редакция,

Пиша на комунистическия правопис. Да използвам българския, ще рече да удвоя и така вече сторените грешки. Получавам и чета с удоволствие Вашия магазин. Освен това получавам магазина на БОД "Бъдеще", всички емигрантски издания за които съм информиран, че са издадени, както и рѣдко, но редовно отделни броеве от "Работническо дело". Нѣма да преувелича, ако кажа, че сегашното сгромолясване на комунизма в България най-ярко се предвиждаше в арогантните редове на този вестник.

За да не Ви отегчавам с моето политическо гледище, ще кажа че до голѣма степен то се отождествява с това на г-н Х.Р., от Хановер-Парк, Илиной, САЩ, публикувано в бр.3, год.38 на "БОРБА". На това мѣсто искам да благодаря на Х.Р. за публикуването на това му мнение.

Аз лично живея тук съ семейството си от 10 год. Директно не съм репресиран, само заплашван от Държавната Сигурност, поради което прекъснах ходенето си в Родината. Самите те ме удостоиха в актовете си с названието "Вражески настроен елемент", което аз нося в този случай с удовлетворение.

Тук бих желал също да се обърна и към нашите по-заможни сънародници в емиграция. Удивлявам се от тѣхната висока квалификация и признателност, която им отдава местното общество. Много от тѣх се срамят да покажат произхода си. Други говорят против комунизма, а се скѣпят да дадат част от дневния си хонорар като приход-абонамент за едно от немногото ни емигрантски списания. Други от тѣх слагат съвестта си в чекмеджето и плащат хиляди долари на представители от български легации, за да ходят в България и плащат нашите сънародници с дебелите си автомобили и златни украшения.

Верно е, че парите въртят света, но само там, където са вложени на мѣсто, там където ги вложиха богатите евреи при създаването на Израел като държава, и там където ги влагат сега германците след отварянето на берлинската стена.

Като заключение ще Ви помоля да ми отпечатате името без съкращения. Пожелавам на всички Честито Рождество Христово и Честита Нова Година. Нека тя ни събере в Освободена България.

Божидар Христов - Хановер, Германия.

+++++

Уважаема редакция,

Получихме последния Ваш брой на сп. "БОРБА" и Ви благодарим за Вашата отзивчивост до сега към нас. Използвам случая да Ви честитя Новата 1990 г. и светлите Христови празници, като Ви пожелаваме бодр дух и здраве в общата ни борба против комунизма - до неговото пълно унищожение. То се отнася до цѣлата Вама редакция и Б.Н.Ф. и неговите сътрудници. Желаяем и по-нататък да получаваме Вашето списание, понеже същото отговаря на нашите идеи.

По повод Вашият апел, изпращам приложено към писмото и две банкноти по 100 австр. шилинга - скромна сума, която отделям от минималния ми бюджет - за подкрепа на общата ни борба.

С най-сърдечни поздрави: И.Г.Т.

14.01.1990 г. Виена, Австрия.

+++++

Драги сънародници,

Съри Хилс, Австралия, 12.01.1990

Прилагам малка помощ към специалния фонд - 50 щатски долари, с надеждата че България ще бъде демократизирана в скоро време. К.

+++++

9.2.1990

Уважаеми Господа!

Азъ Ви изпращамъ сто Долара помощъ за борбата срещу комунизма.
Азъ имамъ една снимка на Царъ Симеонъ II. Ако имате нѣкоя нова или
Негова книга, моля изпратете.

Т.М.

+++++

Винтербахъ

Братя мои,

Дерзайте! Краятъ на червената хегемония е близо. Желая Ви добъръ духъ
и здраве, за да изпълните историческото си дѣло. Желая на всички,
които пишатъ статиитѣ въ "Борба" здраве, за да видятъ резултатитѣ на
своята колосална борба срещу червенитѣ червеи. Богъ да бѣде съ Васъ!

Г.

+++++

Аделаида, 25.1.1990 г.

Почитаеми Господа,

Изпращамъ Ви 20 долара за абонаментъ на БОРБА. Благодаря Ви за
гдето ми го изпращате до сега; бихъ желалъ и за напредъ да го имамъ.

Желая Ви крепко здраве и сили за да можете и въ бѣдеще да работите
все така както до сега. Въпрѣки че резултатитѣ сѣ на лице, сега
има по-голѣма нужда да се работи за уреждането на държавата ни, и на-
рода ни да се изведе на спасителенъ брѣгъ и се отърве отъ блатото,
въ което е затъналъ. НАПРЕДЪ - ЗА РОДЪ И РОДИНА.

Съ почить: Т.Х.

+++++

Дюселдорфъ, 28.2.90 г.

Уважаеми Господа!

Вдъхновяваща е идеята, при сега създадената по-либерална обста-
новка въ България, БНФ да пренесе борбата въ Родината.

Ефектътъ тамъ, на мѣсто и въ прѣкъ контактъ съ политическото
развитие ще бѣде осезаемъ, същественъ.

Пожелавамъ Ви голѣми успѣхи въ това похвално начинание.

Съ почить къмъ всички борци отъ БНФ.

Вашъ съидейникъ - М.М.

ПП: Днесъ изпратихъ чрезъ банката 200 Щатски долара.

+++++

Тукъ прилагамъ една скромна сумичка отъ 20 долара за подпомагане на
Б.Н.Ф.

Списание "БОРБА" е отлично.

Отъ Й.Ф.

+++++

8.3.1990

Скъпи сънародници!

Може би ще Ви изненадамъ съ това кратко писмо, но нека то да бѣ-
де последно отъ много емигранти въ изгнание.

Нека тази година последна да бѣде за всѣки емигрантъ, не само
българинъ, но какъвто и да е той по произходъ.

Никога повече да нѣма немили-недраги, а всѣки да се завърне въ
отечеството любимо. Синъ съмъ на единъ баща, когото не помня, както
много българи. Името му знамъ само - П.Е., подпоручикъ отъ моторизи-
рани части отъ Пловдивъ. Убитъ по най-жестокъ начинъ въ надвечерието
на 9.IX.44 - тази проклета дата за всѣки отъ насъ. До день днешенъ
никой не знае гробоветѣ на цѣлото почти отъ преди 9 септ. пловдивско

полицейско управление. Професионалните убийци виждат края си - дните си преброени. Но нашият народ е търпелив; това се знае от миналото. Пет вѣка е чакал и дочакал. Сега на нас е нужно търпение, не отмъщение. Само правосъдието ще показва в бъдеще.

Моят баща даде живота си за Н.В. Царь Борисъ III, когото същата участъ сполетя. Но - този който падне в бой за свобода, той не умира. Заветите на нашите покойни бащи нѣма да забравим и ще продължаваме да ги следваме за благо и независимо Отечество!!!

НЕЗАВИСИМА, СВОБОДНА и МИРОЛЮБИВА БЪЛГАРИЯ и ЕВРОПА.

Надѣвамъ се, че ще получите моята скромна подкрепа за по-бързо освобождаване на Б-я - тѣзи 20 Зап. марки. Прилагамъ ги в плика, като вѣрвамъ че ще ме напълно разберете - това сѣ възможностите в момента. В бъдеще ще изпращамъ по малко за благото и подкрепа на свободата ни.

Бъдете живи и здрави - отъ все сърдце и душа -

П.А.Р. - Франция

Довиждане, като се надѣвамъ да получа това хубаво списание - БОРБА.

+++++

Скъпа редакция на списание БОРБА!

Редовен читател съм на Вашето прекрасно списание, въпреки, че живея в България. Според мен, това е най-доброто емигрантско списание. Пиша писмото на бързо и го пращам от чужбина. Не съм нито емигрант, нито поет, но съм написал известен брой малки произведения и епиграми, които съм нарекал "строфи по съвест". Това е вѣроятно резултат от вълненията, които сѣ обхващали духа ми от тѣжната съдба на нашето отечество, както и последвалите напоследък непредвидимо бързи събития и у нас и по цѣлия свѣтъ.

.... Името ми е ... Не го крия от Вас и Ви симпатизирам ... но ако сметете за необходимо да отпечатате нѣщо от строфите, нека това стане под псевдоним "Хебър". За съжаление в България свободата и мисълта сѣ все още облечени в нечистоплътните дрехи на псевдогласността и демагогията. ...

СМЪРТЪ НА КОМУНИЗМА! Да живѣе СВОБОДНА и НЕЗАВИСИМА БЪЛГАРИЯ!

БОГЪ ДА Я ПАЗИ! Вашъ ...

(БР: В този брой ни е невъзможно да отпечатаме стихове, за съжаление!)

+++++

Драги сънародници, повече от двадесет години получавам списание БОРБА. Правим панахиди за Царь Борисъ. Сега свободата приближава, ние ставаме стари и бихме се върнали, затова пишете какво и що става, за да знаем и ние тук, че сме откъснати.

Г.Р. , Сантяго, 5/II/1990

На 15 февруарий 1990 година почина в Торонто, Канада, големият хърватски патриот и наш приятел

свещеник БЕРТО ДРАГИЧЕВИЧЪ

Опелото се извърши от 20 свещеници в присъствието на повече от 300 почитатели на покойния, между които и делегация на БНФ.

Положиха се около сто венци, между които и един от БНФ.

Телото на покойника бе пренесено в гр. Чикаго, гдето се извърши погребението му в близост с неговото семейство.

БОГЪ ДА ГО ПРОСТИ и вечна да бъде паметта му.

Б.Н.Ф. - Клонь Торонто

PUBLISHED BY THE CENTRAL EXECUTIVE BOARD OF THE BULGARIAN NATIONAL FRONT, INC.

ЗОВЪ ЗА ПОМОЩЬ

РЕДАКЦИЯТА на "БОРБА" благодари на стотиците наши читатели, които пратиха помощи за списанието и съ това осигуряват издаването му. Настоящият брой, въ по-умѣстенъ форматъ за далечно разпращане, прониква съ 3,500 броя въ Родината. Изпраща се безплатно и на всички, които писмено сж изявили желание да го получаватъ. За разширяване на основата на дейността сж необходими сръдства. Не е преувеличено твърдението, че днесъ едва ли не само сръдствата опредѣлятъ обема на акциите ни. Сжщото се отнася и до "специалния фондъ - БОРБА".

На демократичната съпротива въ България се поставиха на разположение: сържжения за редактиране и печатане на издания, мегафони (подвижни високоговорители), уреди за телефаксимилане, хартия. Много отъ тѣзи уреди бѣха предадени лично на опозиционните деятели. Поставени бѣха на разположение и парични сръдства.

БРАТЯ БЪЛГАРИ! Борбата за свобода и демокрация се нуждае отъ помощта на всѣки единъ отъ насъ! Въ 43-годишното си сжществуване Българскиятъ Националенъ Фронтъ неотмѣнно и праволинейно е стоялъ на позициите на Национална България. Днесъ е дошло времето да подкрепимъ ТАЗИ БОРБА НА НАШИТЕ СЪБРАТЯ ВЪ БЪЛГАРИЯ! Тѣ се борятъ тамъ все още подъ гнета на ДС СЪ ГОЛИ РЖЦЕ! Ние, тукъ безъ този гнетъ, не можемъ да си представимъ каквъ СТОИЦИЗЪМЪ изисква тази борба, каква НЕРВНА СУБСТАНЦИЯ ТЯ КОНСУМИРА!

ОТПРАВЯЙТЕ ВСИЧКИ ПАРИЧНИ ПОМОЩИ ДО:

BORBA
P.O. Box 46250
Chicago, ILL 60646 - USA

Дарения за специалния фондъ
да носятъ забележката:
"BORBA - Special Fund"

Имената на дарителите не се съобщаватъ, освенъ при изрично искане.
За всѣко дарение се издава разписка. Всички разходи ще бждатъ удобрявани отъ комитетъ отъ петъ души - оправдавани съ квитанции.

Съобщения

*** Инженеръ Александъръ Дърводѣлски, Подпредседателъ на Българския Националенъ Фронтъ бѣ на посещение въ България между 9 и 19 априль т.г. Той има възможность да се срещне и разговаря съ деятели отъ демократическата опозиция.

Отъ специалния фондъ на БНФ бѣха предадени материали и други помощи на обща стойность отъ около 8,000 щатски долари. Бѣха разисквани въпроси отнасящи се до по-нататъшната помощъ съобразно съ наредбите на страната.

Председателятъ на БНФ, Д-ръ Николай Алтънковъ се намира понастоящемъ въ България. Посещението му е въ връзка съ по-нататъшната дейность на организацията въ България. Очаква се Г-нь Алтънковъ да престои четири седмици въ страната.

*** Получиха се въ редакцията множество съобщения както отъ единични лица, така и отъ акционни комитети на националната емиграция за проведени митинги, събрания и други помощни действия въ полза на демократическата опозиция въ България съ желание за публикация. Поради недостигъ на мѣсто, за съжаление, не сме въ състояние, въпрѣки голѣмо желание, да удовлетворимъ молбите.

Между множеството, заслужаватъ изрично споменаване поне една резолюция отъ Сидни, подписана отъ 26 души; акции предъ българската легация въ Виена отъ "Комитета за Спасение на Нацията"; съобщение на Църковната община "Св. Иванъ Рилски" въ Мюнхенъ за изпращането на значително количество материали за опозицията на кръглата маса въ София. Молимъ за снизхождение.

ЗА НОВА БЪЛГАРИЯ

с **ВЪЗКРЕСЕНИ АТРИБУТИ**
от
НЕЗАБРАВЕНОТО ѝ
МИНАЛО

ВЪРА
СИЛА
СУВЕРЕНИТЕТ

БЪРБА

ВСЕКИ БЪЛГАРИН ГЛАСУВА САМО
ЗА ОПОЗИЦИОНЕН КАНДИДАТ!

ВЪН КОМУНИСТИТЕ ОТ
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ!

Позивъ, разпространенъ отъ Б.Н.Ф. за изборитѣ въ България.